

1. Bude to asi tak rok, co já na bále byl
a u stolu seděl a červené pil,
kolem lidí jak much, samý tanec a smích
a girlandy světel a venku tál sníh.
2. Každěj pil, zpíval, tančil, jak žádá si zvyk,
vtom uprostřed parketu zvedl se křik,
už kapela stojí a parket se prázdní,
tam pod věncem z chvojí se perou dva blázni.
3. Jako divoká zvěř, jako vlci se rvou,
každý za cizí lež, každý za pravdu svou,
už vytéká krev jako červená tuš,
ten v ruce má láhev a ten druhý zas nůž.
4. Potom ten s nožem bodnul a ve chvílce příští
dlaň opiše kruh a láhev se tříští,
ten s nožem si leh', možná chce se mu spát,
druhý držel si bok, potom vzdychl a spad'.
5. Dvě pravdy, dvě lži tu při sobě leží,
jim čas přestal běžet, ale nám pořád běží,
příběh pomalu končí a zbejvá jen říct:
pravda jsou jenom slova, ale život je víc,
pravda jsou krásná slova, ale život je víc ...